

amtskommunen, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå sygehusbehandling og patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i bopælsamtskommunen eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp.

Stk. 2. Personer, der tilflytter fra Færøerne eller Grønland, har ret til den i stk. 1 omhandlede vederlagsfri behandling på vedkommende amtskommunes sygehusvæsen straks efter tilflytningen. Personer, der tilflytter fra udlandet har først ret til disse ydelser 6 uger efter tilflytningen. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til de i stk. 1 omhandlede ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter der ydes personer med bopæl på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri behandling ved det amtskommunale sygehusvæsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår behandling kan ydes til udsendt personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet og sådanne persons familiemedlemmer.

Stk. 5. Når de i stk. 1-4 nævnte personer med samtykke af sygehusvæsenet i bopælsamtskommunen eller på det midlertidige opholdssted behandles på statslige sygehuse eller ved en fremmed amtskommunes sygehusvæsen, behandles patienten på samme vilkår som ved sygehusvæsenet i bopælsamtskommunen eller på det midlertidige opholdssted. Staten eller den amtskommune, der yder behandlingen, kan afkræve bopælsens eller det midlertidige opholdssteds amtskommune betaling herfor.

Stk. 6. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling for behandling på statslige sygehuse. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om beregning af betalingen, når bopælsens eller det midlertidige opholdssteds amtskommune skal betale for en patients behandling ved en fremmed amtskommunes sygehusvæsen.

Stk. 7. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at enhver amtskommune vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 1-6 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

5. Efter § 5 a indsættes som ny § 5 b:

»§ 5 b. En person, der henvises til sygehusbehandling, kan blandt de sygehuse, som er omfattet af § 5, stk. 1 - 2, selv vælge, hvilket sygehus den pågældende vil behandles på.

Stk. 2. Adgangen til at vælge i henhold til stk. 1 omfatter ikke sygehusafdelinger uden for bopælsamtskommunen, der varetager lands- og landsdelsfunktioner, medmindre det efter en lægelig vurdering er nødvendigt, at den pågældende bliver behandlet på en sådan afdeling.

Stk. 3. For psykiatriske patienter kan adgangen til at vælge efter stk. 1 begrænses, hvis hensynet til den pågældende taler herfor.

Stk. 4. En person, der henvises til sygehusbehandling, kan desuden vælge behandling på et af de i § 5, stk. 3, nævnte private specialsygehuse m.fl. Bopælsamtskommunen afholder udgiften herved inden for den i § 5, stk. 4, nævnte økonomiske ramme.«.

Stk. 5. Sundhedsministeren kan efter forhandling med justitsministeren og socialministeren fastsætte bestemmelser om, at personer ikke har ret til selv at vælge sygehus i henhold til stk. 1, 2 og 4, når de

- 1) er optaget i Kriminalforsorgens institutioner,
- 2) er anbragt i institution i henhold til retsplejeloven, kapitel 11 i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien eller straffeloven,
- 3) er anbragt på sikret afdeling i henhold til lov om social bistand, eller
- 4) er frihedsberøvet eller deres handlefrihed i øvrigt er undergivet begrænsninger i henhold til udlændingeloven.«.

6. I § 6 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse efter stk. 1, 2 og 4 til personer, der i henhold til § 5 b efter eget valg behandles på et sygehus i en anden amtskommune, på Rigshospitalet eller på de i § 5, stk. 3, nævnte private specialsygehuse m.fl., uden at det efter en lægelig vurdering er